

Orgeneral Kenan Evren Darbe yapmış, TBMM 'yi ve partileri kapatmış, Nice canlar yakmış, yuvalar söndürmüş 1982 Anayasasını eleştirenleri hapsedmiş 2 Ya bu Anayasa evet ya da demokrasiye hayır diyerek istencini zorladığı Türk halkını, ölüm yerine sıtmaya razı etmiş, Anayasaya evet dedirtmiş. Aynı oylama ile kendisini de Devlet Başkanı seçtirmiş. Hukukun küresel ilkelerine göre, biçimsel ve maddi açılardan ne kendisi ne de Anayasa meşru. Dokuz yıl, " de jure " değil, " de facto " Devlet Başkanlığı yapmış.

Ama bir de " yurttaş evren " var. Yurttaş evren, o tarihlerde şunları söylüyordu. DTP Meclise girsin. Onlarla görüşürüm. Bunlar demokrasinin gerekleridir. Ortamı yumuşatır. kerkük'e girerek dünyayı karşımıza alırız. İleride eyalet sistemine geçilebilir. (Sabah 28.2.2007)

Bu görüşlere tepkiler çok değişik

Kendisini ve görüşlerini kınayanlar çok var. Densiz ,komik ve trajik oyuncu, çıban başı, zırva vb. Evren'in görüşleri değil, kendisini öne çıkaranlar, iç dünyasını keşfe kalkışanlar ve yargılayanlar var.

Felsefe şöyle der. Mide sindirmek, göz görmek, kulak işitmek için vardır. İnsan beyni de düşünmek içindir. Nasıl sindirmek mideye, görmek göze, işitmek kulağa yasaklanamazsa düşünme işlevi de beyne yasaklanamaz.

Tek Tanrılı dinlerin bu konudaki duruşları, çok daha ötelerdedir, kesindir ve açıktır.

Tek tanrılı dinler ve özellikle İslam yukarıdaki saptamaları doğrudur ve şöyle der; bir insanın iç dünyasını sadece Allar bilir. Ölümlülerin iç dünyayı keşfe çalışmaları ve bildiklerini iddia etmeleri kendilerini Tanrı ile özdeşleştirmektir, ona eş koşturmaktır; en büyük günahıdır.

Hukuk da aynı doğrultuda kulaklarımızı çeker ve şöyle der; hukuk, kural olarak, insanların iç dünyası ile ilgilenmez. Bu dünya tartışmanın dışındadır. Bu bir.

Düşünceyi açıklama özgürlüğü, her gün işittiğimiz, okuduğumuz sıradan görüşler için değil, toplumu, bireyleri sarsan, şaşırtan yeni görüşleri sergilemek için vardır.

İlmen kendimize şu soruyu soralım; başkalarının onaylamadığımız görüşlerini, inançlarını, hatta suç olmayan davranışları sergilemelerini bir hak olarak savunuyor muyuz? Yoksa bu hakkı ortadan kaldırmak isteyenleri içimizden sevinerek destekliyor ve sahiplerini toplumdan dışlamak istiyor muyuz?

Şimdi de kararınızı verelim: Bu sorulardan birincisine evet diyorsak; o zaman bizler, demokrat insanlarız demektir. Bu sorulardan ikincisine evet diyorsak; o zaman bizler, demokrasinin olmazsa olmaz ilkeleri olan özgürlük, çoğulculuk ve katılımcılık boyutlarına karşı çıkan birer entegris/bağnaz, hatta faşist insanlarız demektir.

Görüşlerinden dolayı insanları kınamak; insanlığa, doğaya, felsefeye, ahlaka, dine, hukuka karşıdır.

Hekimliğe özenerek düşüncesinden ötürü insanlara biyo-fizyo psikolojik tanılar koymak; insana özgü (beşeri) sınırları aşmaktır.

Bir insanın geçmişi ile bağlantı kurmak ve tartışmanın konusu dışına çıkmaktır, çarpıtmadır, mantık saptırmasıdır.

Görüşlerinden dolayı insanları suçlamak; yargının/ yargıçların yerine geçerek hukuksal tanılar koymak, hukuk bilincinden yoksunluktur, yargının/ yargıcın bağımsızlığına saldırıdır.

O halde bu yöntemlere asla başvurmayalım.

Kalın sağlıcakla!